

Hij kreeg de gouden penning van de Kamer van Koophandel aangeboden.

Vóór de ziekte, die voor hem het einde zou betekenen zich openbaarde, heeft hij nog gelukkige jaren als ambteloos burger gekend. In zijn huis in voormalig Hillegersberg beoefende hij een onbekrompen gastvrijheid, waar hij zelf niet minder van genoot dan zij, die zijn gasten waren. Bij een van die gelegenheden merkte iemand op, dat de sfeer, die hij schiep, nauwelijks meer bestond. En inderdaad: kleine woningen, gebrek aan hulp en tal van andere factoren schijnen het einde te betekenen van een stijl in het familieleven, waar Willem van der Lugt levenslang de beminnelijke verpersoonlijking van is geweest.